

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Tomanova slavnost.

„Povejte narodu, kako srčno sem ga ljubil!“ Tako vzdihoval je pokojni dr. Toman, ležeč v Rodaunu, daleč od domovine, na smrtni postelji. Naročilo to prišlo je skoro ob jednom s Tomanovo krsto na slovenska tla in vzbudilo povsod jako tužen odmev, kajti, da je Toman narod svoj ljubil z vsemi silami srca svojega, o tem bil je preverjen vsak, kdor ga je poznal in opazoval plamteče njegovo rodoljubje. Narod slovenski bil je preverjen o ljubezni prezvestega mu sina in da je bil pokojni dr. Toman včeraj v Kamnigoricu prisoten, videl bi bil, kako narod ljubezen z ljubeznijo vrača, kako globoko si je v srce zapisal njegov spomin.

Narodne slavnosti v Slovencih zadnji čas neso baš redke — saj so vidni izraz vedno raztoče probujenosti — a včerajšnja v Kamnigoricu imela je posebno prirčen značaj, bila je skozi in skozi izborna prirejena in vršila se je tako vro, da je nadkrilila vsa naša pričakovanja.

Ko se je objavila vest, da bode slavnost v Kamnigoricu, torej precej daleč od železnice, polastil se je marsikateriga dvom, kako bode možno, primerno skrbeti za vse Tomanove častilce, ki bodo od blizu in daleč prihiteli v ta dan. Drage volje priznavamo, da so domoljubni Kamničanje svojo težavno nalogo izvrstno rešili. Sestavili so takoj svoj lokalni odbor, na čelu bil mu je znani rodoljub g. A. pl. Kapus, razdelili si delo in tako dogotovili, kar bi se marsikomu nemogoče zdelo.

Da bode udeležba velika, o tem izveščala so nam razna pisma in poročila, za to jamčile se nam obile priprave, ki so se delale na vseh straneh, zlasti pa v Ljubljani. Naše glavno mesto dalo je največji kontingent. Poleg „Pisateljskega društva“, odpeljalo se je nad dvajset „Čitalniških pevcev s pevsko zastavo, 37 Sokolov z zastavo, Šišenska čitalnica s svojo zastavo, vrhu tega mnogo odličnega občinstva, posebno lep venec dam, vsega vkupe nad 200 osob.

Na posamičnih postajah pridruževali se se vedno novi gostje, posebno v Kranji, Škofjiloki

in v Podnartu. Na poslednji postaji bil je prvi pozdrav. Podnartčani postavili so ličen slavalok in skupno z rodoljubi z Podbrezja, mej katerimi nam je v prvi vrsti imenovati g. Pavlina znano obitelj, skrbeli za prav prijazen sprejem.

Mej gromom baterije topičev na nasprotni višini razvrstili so se vozovi, katerih je bilo po Kamničanov in Kropencev skrbnosti v izobilji na razpolaganje, in z godbo na čelu vršila se je vožnja po prelepi dolini, skozi Dobravcev v slavalok in čez Kropenski most in slavalok z napisom: „Živeli častilci dra. Tomana, našega častnega občana.“

Pri mostu pred Kamnogorico stal je lep slavalok, pod njim vršil se je slovesni pozdrav. Župan g. Valentin Bohinec pozdravil je došle goste v imenu občine, g. pl. Kapus v imenu lokalnega odbora, na kar je gospodična Fr. Pesjakova „Sokolu“ poklonila krasen venec s trakovi, pevcem pa g. Šebatova lep šopek. Po primernih odzdravih dr. Vošnjaka, kot predsednika „Pisateljskega društva“, Valentinčiča kot staroste Sokola in dr. viteza Bleiweisa v imenu pevcev, obdarovale so narodno opravljene Kamniške krasotice „Sokole“ s šopki, na kar je bil mej živoklici in streljanjem s topiči iznad kamenitnika spreved v Kamnogorico, ki je bila jako lepo z mlaji, zelenjem in zastavami okrašena. Poleg Tomanove rojstne hiše, odlikovala se je hiša g. veletržca Tomana, hiša Kapusova in hiša bratov Zupanov. Kaj posebnega bili so pa napisi na raznih slavalokih, katere je vse g. župnik B. za ta dan zložil in izmej kojih bodi naslednjim tu mesta:

„Ti krasen svet na lopi bil gorenjski,
Se v duhu ozira na Te rod slovenski.“

Pred Tomanovo rojstno hišo:

„Kjer Lovréta mati draga je zibala
V zgodovini hiša ta bo večno stala,
Naj potres al sila časa jo razruši.“

Na slavaloku proti Radovljici:

Pozdravljeni!
„Ki pridete od zgornjih bregov Save
Povijati rodoljuba venec slave.“

Gorenjcem za odhod pa:

„Gorenjci“, z Bogom na odhod.

Potomci slavnih dedov vredni ostanimo,
Za vero, dom, cesarja, hrabro se borimo!

Ob 10. uri dopoldne bilo je cerkveno opravilo. Pridigo prevzel je g. Toma Zupan in jo krasno pogodil. Tema „Vse za vero, dom, cesarja“ je v jedva 25 minut trajajočem govoru s citati iz slovenskih pesnikov tako izborno preplel, da je vsa propoved bila poseben pesniški proizvod, ki je na poslušalce napravil globok utis.

Došli so naslednji telegrami:

Gorica. — Naudušenemu zastopniku slovenske uzajemnosti in neustrašenemu boritelju za narodno pravo kličejo: Vječnaja mu pamjat!

Slovanski bogoslovci.

Gorica. — Slava narodnemu boritelju dr. Lovro Tomanu in njega častilcem.

Goriški dijaki.

Ljubljana.

V pevske raji zdaj razhaja,
Ki Slovence nas navdaja,
Tvojega duha silna moč,
In Slovenija krog glave
Ti ovija venec slave,
Venec vedno nevenjoč!

Toman.

Slovenski šestošolci Ljubljanski.

Šošanj. — Zbranim slaviteljem neustrašivega boritelja in buditelja slovenskega naroda Lovro Tomana presrečen Na zdar!

Ivan Kavčič, Ivan Vošnjak, Fran Skubic,
Ivan Kramar, Fran Rajster.

Ljubljana. — Častiteljem kličemo krepak Živeli! Duh in spomin Tomanov vladaj vedno mej nami njegove ideje naj nam ogrevajo in naudujujejo srce! Živi Tomanova pesen in kliči Jugoslovane k združitvi!

Narodni sedmošolci Ljubljanski

Višnjagora. — Slava spominu na slavljenca, živili njega častitelji!

Bralno društvo v Višnjigori.

Metlika. — Večna slava slavljenecu, sloga narodu!
Čitalnica v Metliki.

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem episala Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

Prvo poglavje.

(Dalje.)

„Kdo neki je to?“ uskliknila je gospa Ridgwayeva. Henrik, ali se ne spominjaš imena? Kaj nisi rekel, da je neki sorodnik?“

A Henrik ni vedel ničesa dalje. Ker je teta bila zmeraj bolj radovedna in začudena, pregledala je rodovinsko drevo Bloodgoodovcev v vseh vejah, naštevala je starost vseh moških členov ter se je trudila določiti osobo, katerej rodovina toliko čast izkazuje. Naštevala je zasluge in premoženje kakih deseterih sorodnikov ter po vrsti trdila, da je ta ali oni toli imenitna osoba; naposled pa je povoljno sklepala, da mora biti kateri drugi, če ni nobeden izmej naštetih. Vsekakor mora biti neki premožen, imeniten in odličen mož.

„Mabel, pomisli, koliko bi ti izgubila“, rekla je z grenkim glasom obrnivši se k Mabeli, katero je pač ves čas zato pridobiti skušala.

Mabel, polna žalosti, vedela je le, da se je bil Henrik o svojej nameri izrekel; sedaj se je vsa zamišljena ozrla. Precej po tem rekel je Henrik: „Mabel, kaj ne, ti tudi pojdeš?“ In jecljala je: „Da, če me s seboj vzameš.“

„Oho! oho! uskliknila je teta nekaj zbadljivo, nekaj pa pohvalivno. „Ti se tedaj nočeš odtegniti onemu mlademu lepemu tujcu. Mislija sem si že, da le tega je še manjkalo: namreč odličnega gosta, kateri bi bil res vreden tvojega najlepšega smehljanja.“

Mabel je imela le mračen pojem o tem, kar je teta mislila; pa ljubo jej je bilo, da niso poznali pravega razloga, zakaj se je premislila. Zato ni zinila besedice o onej opombi ter je celó potrpežljivo poslušala vse naslednje boleče posmešnice (sarcasms), ki niso bile toli hudobne kolikor nespodobne, kajti gospa Ridgwayeva se je preveč veselila pridobljene zmage, nego da bi bila nalašč grenka. A slutila ni, da je Mabel dobila dosta večjo zmago nad svojimi čuti, naznanivši, da je pripravljena Henrika spremljati, ker se je strašila manj ljubege jej spremstva, ko bi po svojih željah doma ostala.

No, nosi pa kaj lepega“, glasile so se skoro zapovedljive besede gospe Ridgwayeve; namreč prišla je bila nekaj ur pozneje v sobo, kjer je uboga Mabel z Ludvikinim listom v roci vsa zamišljena

sedela ter za trenotek izpozabila na okrutni božji sod, ki jo je ta večer čakal. „Naj enkrat pogledam tvoja oblačila“, in kar naravnost je trmasta teta odprla pokrov velikega kovčega z najkrasnejšimi nje oblačili ter je je drugo za drugim razgrinjala.

Izvolila je precej, kot je bilo pričakovati, najbolj pisano in najbolj bogato obleko za ples. Mabel bi se bila jeze jokala, ker je tetina trma silila, da bi bratičinja prišla v obleki, ki ni niti veselici niti razmeram nje srca pristojala. Naposled se mej seboj pogodili. Namesto pisane svilene obleke sta izbrali mezlanasto krilo z obrobki. Ta tenka tkanina z najličnišo vezeno se res Mabeli ni zdela primerna za podrgo uro dolgo vožnjo, vendar je bila jako hvaležna, da je vsaj nekoliko premagala tetin slabi vkus; nadejala se je, da v čisto beli obleki vsaj ne bode v oči bodla.

Ponosen trenotek bil je gospe Ridgwayevi, ko je krasna kočica (faeton) Henrikova se pred vrata zapeljala. Še bolj ponosna je bila, ko je nje krasna bratičinja prišla dolj po stopnjicah, oblečena po najnovejši šegi, akopram bi bila želela, da bi bila bolj pisano ogrinjalo vzela. Ponosna je bila, ko je Henrik prišel s toli krasno nabornico pri košulji, kakeršne mladi gospodje, kot je rekala, dan današji ne nosijo. Ponosna je bila, ko ja je k vozu spremljala, da je Mabeli krilo prav nategnila in jej ogri-

Nova vas. — Dokler so bode govoril jezik slovenski, dokler ne ugasne domoljubje v prsih Slovencev, ne izgine slavljeni spomin Tomanov. Slava narodnemu borilcu Tomanu, živeli njegovi slavitelji; Sodražica.

Pakič deželni poslanec, Drobnic župan,

Berce kaplan, Verbič učitelj.

Ljubljana. — Večnaja pamjat Tomanu in domovini, trikratni „živio“ njegovim slaviteljem!

Ljubljanski petošolci.

Novomesto. — Čestilcem preslavnega Tomanu kliče burno „slavo!“

Novomeška Čitalnica.

Celovec. — Neumornemu pospeševalju slovanske ideje, hrabremu boritelju za svetinje slovenskega naroda, slavnemu dr. Tomanu tisočera Slava! Živili njegovi čestilci, naprej za domovino

Vakonik, Gregor Einspieler, profesor

Hutar, Legat.

Černomelj. — Slava Tomanovemu spominu, slava njegovim čestilcem. Mesto Černomelj.

Šusteršič župan.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. julija.

Skupni ministerski svet pod predstvom cesarja sklenil je v soboto, da se še ne razveljavi prepoved o izvažanju konj. Sešla se bode pa v ministerstvu vnanjih zadev komisija iz zastopnikov raznih ministerstev, ter se posvetovala o olajšavah, ki bi se morda lahko dovolile glede prepovedi o izvažanju konj. Hkratu je ministerski svet se izrekel proti osnovi tovarne za orožje na Ogerskem.

Vodja zmerne **hrvatke** opozicije bode sedaj, ko sta se združila centrum in nezavisna stranka, grof Drašković. Zmerna opozicija hoče pred vsem zagovarjati pravice, katere so Hrvatom zagotovljene po temeljnih zakonih in državnoopravni pogodbi.

Vnanje države.

Iz Niša je prišla v Beligrad deputacija 150 najodličnejših meščanov. **Srbski** ministerski predsednik vsprejel jo je v soboto. Poudarjal je, da je pred vsem treba gledati, da se ohrani red. Priporočal je posebno pokorščino oblastvom. Vlada bode s časom že posamične uradnike zamenila z osobami, katere imajo zaupanje dežele in naroda. Davkov vlada sedaj ne more zmanjšati, tedaj gledala bode, da jih pravičnejše razdeli. Nekoliko seveda se bode pomagalo z reformami in štedljivostjo. Finančni položaj ni ugoden. Država ima 277 milijonov dinarjev konsolidovanega in 16 milijonov dinarjev nezaloženega državnega dolga. Leta 1880. je bilo le malo dolga in pred vsem le doma, samo 6 milijonov bilo ga je v Rusiji. Sedaj pa večinoma država dolžuje inozemstvu, proti kateremu mora točno spolnovati svoje dolžnosti, če neče priti v resne zadrege. Vsako leto potrebuje 16 milijonov dinarjev v zlatu za obresti. Kmalu se bode otvorila železnica v Solun, kar bode tudi nekoliko zboljšalo narodno gospodarske razmere. Velika skupščina snide se jeseni, da bode predelala ustavo, da se dobé večjo jamstva za varnost življenja premoženja in pravice.

Danes se snide **bolgarsko** veliko sebranje. Kakor se govori, bode regenstvo predlagalo mu tri kandidate za bolgarski prestol, princa Coburškega,

princa Battenberžana in švedskega princa Oskarja. Voljen bode najbrž prvi, poslednja bi itak volitve ne prevzela. O Coburžanu se pa govori, da bode volitev prevzel, ko bi ga tudi ne potrdile vevlasti, kar se vam ne zdi prav verjetno. Neko izvestje pa trdi, da bode sebranje izvolilo le Aleko pašo regentom. Nekateri bili so izvedeli iz Peterburga, da Rusija želi, da bi Bolgari izvolili regentom Petra ali pa Jurija Karadjordjeviča.

Kakor znano **črnogorsko-turško** mejno vprašanje še ni uravnano. Kakor se poroča iz Skadra „Pol. Corr.“ poslala je sedaj turška vlada Kosovski generalnega guvernerja in znanega Ali pašo iz Gusinja v Berano, kjer se snideta s turškim odposlancem na Cetinji, Djevat pašo, in družimi turškimi in črnogorskimi člani komisije za urejenje meje. Sedaj je baje več upanja, da se uravna meja, ker je Ali paša pregovoril Albance, da ne bodo delali nikacih ovir.

Nemški oficijozni listi odsvetujejo kapitalistom kupovati **ruske** vrednostne papirje in jim priporočajo, da naj jih pri prvi priložnosti prodajo. Kakor je car dal ukaz, da tujci ne morejo več imeti posestev v Rusiji, ravno tako utegne jedenkrat ukazati, da se tujcem ne smejo plačevati obresti od ruskih državnih papirjev, ali pa da Rusija objavi državni bankrot. Poslednje že dolgo priporočajo nekateri ruski listi. Angleži in Nizozemci so zategadelj že poprodali skoro vse ruske državne papirje, Francozi pa vzlic prijateljstvu z Rusi, Rusiji nečejo ničesar posoditi. Namen takej pisavi Berolinskih oficijozov je dvojn. Podkopati hočejo ruski kredit, ker Rusija neče z Nemci sklepati nikake zveze. Sedaj pa išče tudi Nemčija denarja na posodo, in tedaj želi, da bi kapitalisti poprodali ruske državne papirje in si nakupili rente, katero bode Nemčija izdala. Prvi namen so že deloma dosegli, kajti cena ruskemu papirnemu rublju se je poslednji čas zopet znižala po evropskih borzah.

Na **Kreti** vlada veliko razburjenje mej kristijani, ker se turška vlada neče dosti zmeniti za njih želje. Vsa pogajanja kristijanske deputacije v Carigradu bile so dosedaj brez vsega uspeha. Vse kaže, da morda kmalu bukne zopet ustanek. Bogatejši mohamedanci že beže z otoka. Angleška in grška vlada pa kristijane šuntata k ustaji, ker bi si Anglija in Grška radi prisvojili Kreto.

Z novo **francosko** vlado v Berlinu neso nič kaj zadovoljni. Posebno novi vojni minister Nemcem ne ugaja. General Boulanger hotel je za poskušnjo mobilizovati jeden voj, novi vojni minister pa nekda hoče dva, kar jako draži Nemce. Nadejali so se, da se novi vojni minister za vojsko ne bode dosti brigal, sedaj pa vidijo, da so se motili.

Francoski veleposlanik misli nekda ostaviti Carigrad, ako bode sultan ratifikoval angleško-turško pogodbo zastran **Egipta**. Nekateri francoski listi priporočajo, da naj Francija zasede Sirijo, ako sultan potrdi angleško-turški dogovor, ali pa Angleži tebi nič meni nič ostanejo v Egiptu. „Nord“ trdi, da bode ratifikovanje turško angleške pogodbe drago stalo Turčiji. Izvela bi se pogodba gotovo ne, ker bi se Rusija in Francija temu energično ustavili. Rusija v tej zadevi Francije ne bode pustila na cedilu. Anglija pu nema pričakovati pomoči niti od Nemčije, niti od Avstrije, še od Italije ne. Sultan je baje zahteval, da se ratifikacija pogodbe odloži na nedoločen čas, s čimer pa Anglija ni zadovoljna. Angleška vlada obeta Turčiji, ki je v velicah finančnih zadregah, da jej bode preskrbela posojilo, če sultan ratifikuje omenjeno pogodbo.

njalo na naročje položila; posebno ponosna pa je bila, ko je sodnik Paradoks isti trenotek mimo se peljal ter jo pozdravil, ko so sosedje k oknom leteli, da bi videli mlada Novojočana se odpeljati, in ko je neugnana kobila nazadnje kot besna doli po ulici drvila. Sabija je stala v vratih ter si je srčne skrbi delala, da se bi Mabel z divjo kobilo lahko ubila; očitala si je, da je blagemu detetu prigozarjala, da se je v toliko nevarnost podalo.

Drugo poglavje.

Uho udano vsakemu glasu, boleti
Roka ona odpira se svobodno pomoči
Srce, katerega nagib se ne obotavlja
Da bi ohladilo se v dvoumu, ker usiljenje zahteva,
Ampak na možati topli nagon rado
pomaga človeštvu.

„Strijček Bayard, kaj si jo videl?“ vprašala je radovedno živahna sedemnajstletna devotka, sedeč v vozu državnega poslanca, ko so pričakovanih gostov dohod naznanili. To vprašanje veljalo je visokemu mladeniču širokega čela in sosebno odkritosrčnega plemenitega obraza. Njemu se je bila ta večer pri veselici v Bloodgoodovi hiši pridružila mala rojenica ter ga šaljivo prijela za roko in mu imenitno vprašanje stavila.

„Koga naj bi bil videl?“ vprašal je gospod s smehljanjem, ki je izdajalo, da je prav dobro vedel, koga je menila.

„Koga?“ ponovila je devotka z zbadljivim glasom: „Oh, no, strijček Bayard! ne klini se no! Saj sem videla, kako si jo nad pet minut opazoval. Zato mi povej, kako sodiš o njej?“

„Kako naj o njej sodim? No, ljubka, pojdi in uči me kako“, rekel je mladenič ognivši se neposrednemu odgovoru.

„Oh, tega ne vprašaj mene“, rekla je zala deklica premeteno mu v obraz pogledavši. „Ti si se pri izvoru učil. Videla sem te v zrcalu, in celih pet minut, da deset minut nisi očij od nje obrnil.“

„In kaj je bila posledica? Ali si tudi moje misli v zrcalu videla?“

„Da, — prav jasno. Imel si jo za najlepše, najmilejše, najkrasnejše bitje, katero si svoje žive dni videl; in ko bi ne bila to tvoja misel, ne odpuštim ti tega nikdar. No povej mi“, nadaljevala je prilizljivo, „kaj ni krasna?“

„Da, Beatrica, krasna je, to pa je tudi le-denik.“

„Oh, kako neusmiljena, hudobna, krivična primera!“ vzkliknila je vsa naudušena Beatrica, odmaknivši roko, katero je bila trenotek poprej toli ljubeznjivo prijela. Ti bi ne govoril tako o njej, ko bi jo poznal. Toli prijetna in ljubeznjiva je, kolikor lepa.“

(Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Višnjegore 1. julija. [Izv. dop.] Glavni pogoj moža, kateri želi biti voljen za župana, je menda vender, da zna dobro čitati in pravilno pisati. To vsaj zahtevati mora vsak trezno misleč občan male gorske vasi, kaj še meščan! A pri nas je druga!

Dosedanji župan razpisal je bil volitve in vršile so se v navzočnosti c. kr. okrajnega glavarja Litjskega samega popolnem postavno! Toda naš župan, kateri je dobro vedel ali vsaj bi kot župan, kateri je sam volitve razpisal in je bil dotični oklic 14 dnij pribit na mestia hiši, vedeti moral, kdaj je volitev, šel je nalašč tisti dan v Črnomelj s svojimi pristaši in se tako nalašč ni udeležil volitev! Volitev se je vršila, a ne po njegovi volji in tako je romal dolg protest na deželni odbor. Vpraša se tu, jeli prav, ako se kdo nalašč odtegne volitvi in potem, če ni voljen, protestuje? Je li prav od župana, kateri mora vender v prvi vrsti vedeti, kdaj je volitev in sploh vse občinske stvari, da potem protestuje, če ni navzoč.

Njega nikoli ni doma, in briga se bore malo za mestne stvari, temveč vodi vse mestne zadeve trgovski pomočnik njegov, ki je bil ob jednem do sedaj prvi mestni svetovalec, občinski tajnik, občinski blagajnik, komisar posilnih potnih listov, (odgovor) in mestni odbornik. Je li postavno, da je osoba, katera je popolnem zavisna od župana, tudi to vse? Župan, prvi svetovalec, tajnik, blagajnik imesta Višnjegore tako rekoč vse v jedni koži?! Po §. 10. občinskega volilnega reda menda ne, ali to priporočamo slavnemu deželnemu odboru v presojo. Čast mesta pa pač zahteva, da je župan popolnem zmožen čitanja in pisanja obeh deželnih jezikov, kar pri nas dosedaj ni bilo, zahtevati se pa mora da občinske zadeve niso v razpolaganje vsaki osebi, kakor ženi i. t. d. in da ima občina tudi svojo pisarno, ne pa kakor do zdaj, da se občinske zadeve razpravljajo v prodajalnici in tobačni trafiki! Od mestnega župana zahtevati se mora, da dostojanstvenike, kateri radovoljno prihajajo k nam, kakor ob uradnih dnij gospoda c. kr. okrajnega glavarja, vsprejema in se tako v imenu cele občine hvaležnega skazuje za naklonjenost, ne pa, da se taiste dni nalašč vozi proč in ostalo pripušča svojemu trgovskemu pomočniku, občinskemu tajniku in blagajniku, ter ob jednem prvemu mestnemu svetovalcu, odborniku!!

Če se pa sam kdo nalašč, kadar so volitve, odpelje in se potem volitev ne izvrši po njegovi volji, menda se tudi nema pritoževati radi tega. Prej je vedno govoril, da neče več biti voljen; in zdaj, ko se je zgodilo po njegovi želji, napenja vse moči, da bi še ostal, in ob jednem njegov trgovski pomočnik in mestni tajnik, da bi še bil — prvi mestni svetovalec.

Sploh mu je mnogo več ležeče na lesni kupčiji in ježicah, nego na blaginji mesta.

Sploh trpi le mesto in njega čast, ako so predstojniki možje brez vse izobraženosti, kateri lahko z znanim citatom „Zigeunerbarona“ vskliknejo:

Das Schreiben und das Lesen,
Ist nie mein Fach gewesen!

Tako je, gospod župan Višnjegorski, tu je osvetljeno Vaše ravnanje in Vaš dični protest! Če ste hoteli zopet voljeni biti, čemu nalašč hodite proč, ko je volitev; zahtevati mora vsaki trezno misleči človek, da ste navzoči! Mari niste vedeli, kdaj bodo volitve ali kaj? Menda kot župan ste morali pač vedeti, saj ste „podpisali“ oklic, in toliko se mora vsaj župan brigati, da ve, kaj in čemu kaj podpiše! Jalovo je jedro Vašega protesta, prozorno ko studenčnica —, ali slavnemu deželnemu odboru uljudno poklanjamo te vrstice v znanje, trdno se zanašaje, da bode postavi in resnici čast, našemu mestu pa pravica. Sapienti sat!!

Z Dolenjskega 3. julija [Izv. dop.] Dne 25. junija t. l. je praznoval gospod Vincenc Jeunekar, predsednik c. k. okrožne sodnije v Novommestu štiridesetletnico svojega službovanja. Gospod predsednik Jeunekar uživa v juridičnih krogih zbog svoje izredno temeljite, obširne in vsestranske juridične omike in praktične izkušnosti veliko, od nikogar izpodbijano spoštovanje; zaradi svoje blagovoljnosti in dobrodušnosti je gospod predsednik obče priljubljena osoba; v narodnem oziru ni in ni bil gospod predsednik nikdar sovražnik slovenskega delovanja, in akoravno v tem pogledu

ni pozitivno deloval, je vendar le njegovemu negativnemu obnašanju pripisovati, da se je pri sodnih na Dolenjskem slovensko uradovanje tako lepo razcveto. To istino je v pogovoru s prijateljem priznal še oni velečenjeni gospod državni poslanec sam, kateri je v zadnjem zasedanju državnega zbora na podlagi neke notice v „Dolenjskih novicah“ tožil, da slovensko uradovanje v novomeškem okrožju nazaduje. Naj bode že resnica ali ne, da se je katera slovenska uloga nemški rešila, gotovo pa je, da te nedostatnosti ni zakrivil gospod predsednik Jeuniker!

Zaradi splošne in temeljne priljubljenosti, zaradi velikega spoštovanja torej ni čuda, da je bila udeležba pri praznovanju štiridesetletnice obča.

Na predvečer 24. junija priredilo je Novomeško ognjegasno društvo v zvezi z mestno godbo, baklado in serenado.

Dne 25. junija poklonili so se gospodu jublantu pod vodstvom staroste svetovalcev gospoda dr. Vojske uradniki c. kr. okrožne sodnije in okrajnih sodnij, gospod okrajni glavar in vladni svetnik Ekel, zastopniki mesta, meščanske brambe, ognjegasnega društva, c. kr. žandarmerije etc. —

Gospod svetovalec dr. Vojska je nazdravil gospoda jublanta v lepem govoru ter mu izročil umeteljno izdelani album s fotografijami jublantu podrejenih sodniških uradnikov okrožne sodnije in okrajnih sodnij, odvetnikov, notarjev, sodniških zdravnikov etc. iz sodnih krajev.

Gospod jublanta je bil vidno jako ginjen in se je zahvalil s toplimi besedami za napravljeno ovacijo. Po končani gratulaciji zbrali so se gratulanti na vrtu gostilne „Pri solnici“ k finemu zajuterku, katerega so priredili Novomeški juristi svečanostnim gostom.

Popoldne je bilo svečanostno streljanje na Novomeškem strelišču — zvečer pa banket v dvorani Novomeške kazine. — Mej banketom so nazdravljali gospoda jublanta gospodje: svetovalec pl. Ullepič v imenu sodnih uradnikov, državni pravdnik Šetina v imenu državnega pravdnistva, dr. Poznik v imenu Novegamesta, dr. Skedi v imenu odvetnikov, notar Plantan v imenu notarjev, vladni svetnik Ekel v imenu uprave, gimnazijski vodja Senekovič v imenu gimnazijske mladine, katero je gospod jublanta vedno rad podpiral, prošt Urh v imenu Novomeškega kapiteljna — državnega pravdnika namestnik Škrli v imenu Vipavcev etc.

Dr. Poznik, notar Plantan, gimnazijski vodja Senekovič, prošt Urh in državnega pravdnika namestnik Škrli so govorili v lepi gladki slovenščini, drugi govorniki v nemškem jeziku.

Govora gospoda notarja Plantana in svetovalca pl. Ullepiča sta bila gledé zunanje oblike kakor tudi notranjega obsega tako lepo sestavljena, da se je govornikoma obče čestitalo.

Banketa se je udeležil tudi zet gospoda jublanta, vladni svetnik Friedrich, kateri je bil vsled njegovemu gosp. tastu od vseh strani tako odkritosrčno prirejene ovacije globoko ginjen, ter se je v imenu svoje žene in v lastnem imenu s toplimi besedami gostom zahvalil. Svečanost se je zvršila v vseh točkah v najlepšem redu.

Ta dan bode dolenjskim juristom ostal gotovo v lepem spominu!

Iz Ilirske Bistrice 3. julija [Iz. dop.] V sredo 29. junija priredili so Trnovsko-Bistriški dijetanti zopet veselico. Povod tej dalo je premeščenje gospoda A. Burgerja, c. kr. davkarskega uradnika, kateri si je stekel pri letošnjih pustnih in sploh vseh veselicah obilo pohvale sé svojo požrtovalnostjo. — Igrala se je igra „Eno uro doktor“, katera se je izvršila v občo zadovoljnost. Posebno nam je ugajala Ančika — gospica Razpetova in Škerjanec — gospod St. Tudi igra na gosli in citre je bila prav dobra. Ker se zaradi pomankanja časa neso utegnili razposlati vabila, ni bilo tujcev, marveč so se veselice udeležili sami domačini; zato tudi čistega dohodka ni mnogo. Vender se je pri vsem tem dobilo 13 gld. čistega dobička, kateri se odpošlje v namenjeno svrhu, namreč po toči poškovanim Dolenjcem.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je prostovoljni požarni brambi v Dolenji Poljskavi pri Pragarskem 100 gld.

— (Vabilo na slavnost blagoslovljenja društvene zastave,) katero priredi slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ v Ljubljani

dne 10. julija 1887. I. o priliki imendana slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Vspored: I. V soboto 9. julija ob 9. uri zvečer serenada pri kumici preblag. gospej baronici Winklerjevi in gospej Murnikovi, njeni namestnici. II. V nedeljo dne 10. julija zbirajo se društva v tukajšnji Ljubljanski čitalniški restavraciji ob 1/2 10. uri dopoldne, od koder točno ob 1/4 11. uri odidó preko zvezde, Gosposke ulice, sv. Jakoba mostu v cerkev sv. Jakoba, kjer bode ob 1/2 11. uri sv. maša, pri kateri poje pevsko društvo „Slavec“ Nedvedovo mašo „Slava stvarniku.“ Po maši zbero se vsa društva na sv. Jakoba trgu; tam bode slavnostni govor, katerega govori dr. Jos. Vošnjak; potem se vrši zabijanje žeblicev in izročitev zastave zastavonoscu. Pred slavnostnim govorom poje društvo „Slavec“ Jenkovo „Molitev“ in po končanem obredu Försterjevo slavnostno kantato „Naša zastava.“ Po končanem petji vračajo se vsa društva z zastavami po Starem in Glavnem trgu, Valvazorjevem trgu, čez mesarski most, št. Petersko predmestje in Slonove ulice v Čitalnico, kjer bode ob 1. uri „banket.“ III. Ob 1/2 4. uri popoldne zberó se zopet vsa društva v Čitalnici, odkoder odidó ob 4. uri z zastavami na Koslerjev vrt, kjer bode veliki koncert s kegljanjem streljanjem in tehtanjem. — Pri tej veselici sodeluje iz posebne prijaznosti slavni mešani zbor Šišenske Čitalnice, gosp. Ivan Meden in slavna vojaška godba domačega pešpolka baron Kuhn št. 17., katera svira po koncertu na vrtu čitalnične restavracije. Začetek koncertu ob 4. uri popoldne. Ustopnina 20 kr. za osebo. — Pevski in godbeni vsprejedi: 1. A. Horny: „Slavnostna koračnica“, svira vojaška godba. 2. S Jenko: „Naprej“, zbor. 3. Gounod: Prolog in introdukcija k operi „Romeo in Julie“, svira vojaška godba. 4. A. Foerster: „Naša zastava“, zbor (nov) z osmospevom. 5. Biachini: „Julijin valček“, svira vojaška godba. 6. Nedved: „Nazaj v planinski raj“, poje mešani zbor Šišenske čitalnice. 7. Verdi: Prizor, duet in finale iz opere „Rigoletto“. 1. Cegnar: „Mornarjeva tožba“, zbor z bariton-samospevom. 9. Cizbulka: „Šaljiva polka“, svira vojaška godba. 10. Vogl: „Cigani“, zbor s tenor samospevom, samospev poje gospod Ivan Meden. 11. Rosner: „Smešni potpourri“, svira vojaška godba. 12. Gerbič: „Moj spominček“, poje mešani zbor Šišenske čitalnice. 13. Wagner: Praznična koračnica iz opere „Rienzi“, (z zvonenkanjem) svira vojaška godba. 14. Gerbič: „Slovanski brod“, zbor. 15. Ambrož: „Minka“, polka mazurka. 16. Dr. B. Ipavc: „Slovanska pesem“, zbor (nov) s tenor- in bariton-samospevom. 17. Herold: Ouvertura k operi „Zampa“, svira vojaška godba. 18. A. Heidrich: „Noč na Blejskem jezeru“, zbor z bariton-samospevom. 19. I. Strauss: „Vojno pustolovstvo“, galop, svira vojaška godba. 20. Zajc: „Frankopanka“, zbor. — Kegljanje na dobitke: I. dobitok 1 cekin; II. dobitok 3 gld.; III. dobitok 2 gld.; IV. dobitok 1 gld.; V. dobitok za največ serij 2 gld.; VI. šaljivi dobitok za največkrat devet. Serija treh lučajev 10 kr. Streljanje na dobitke: (Voditelj streljanja gosp. Iv. Dimic.) I. dobitok 1 cekin; II. dobitok 3 gld.; III. dobitok 2 gld.; IV. dobitok 1 gld.; V. dobitok za največ serij 2 gld. — Serija 5 strelav 20 kr. Streljanje in kegljanje prične se ob 9. uri dopoldne in se konča ob 8. uri zvečer. Polovica čistega dohodka namenjena je družbi „sv. Cirila in Metoda.“ K tej slavnosti vabi vsa narodna društva ter prijatelje petja in zabave najljubše Slavnostni odbor. NB. Slavna narodna društva in vse deputacije, ki se bodo te slavnosti, oziroma „banketa“, ki bode v čitalnični restavraciji (kuvert 1 gld.) udeležile, prosimo, da nam blagovolijo zadnji čas do 6. julija naznaniti število udeležencev.

— („Vrtec. Časopis s podobami za mladino“) ima v 7 številki nastopno vsebino: Oltar. A. Funtek — Moj prijatelj Milotin. (Resničen prizor iz življenja.) — Otroci, ne igrajte se z ognjem. J. T. — Prepozno. — Poletne slike. Savo Zorán. — Plavice. Iv. T. — Zibelka. (Iz ruskega bukvarja prev. B.) — Njena smrt. — Pisma mlademu prijatelju. P. P. — Listje in cvetje. — „Vrtec“ stoji za vse leto 2 gold, 60 kr., za pol leta 1 gold. 30. kr.

— (Na c. kr. državni gimnaziji v Kranju) vršile se bodo (poletne) vsprejemne skušnje za ustop v I. razred dne 15. in 16. julija. Upisavalo se bo 15. julija dopoldne od 9. do 12. ure. Spremljani od svojih starišev ali njih namestnikov oglasiti se morajo učenci pri ravnateljstvu z rojstnim listom in šolskim spričevalom ter plačati

2 gld. 10 kr. vsprejemnine in 1 gld. prispevka za učila.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) napravi v četrtek 7. julija svojo II. redno sejo; dnevni red je naslednji: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Poročilo pomnožnega odbora o dijaškem shodu. 4. Čitanje g. stud. phil. J. Kržišnika. 5. Slučajnosti. Lokal: Wieneringers Restauration, I. Naglergasse. Začetek točno ob 8. uri. Gostje dobro došli!

— (Posojilnica v Črnomlju,) registrovana zadruga z neomejeno zavezo, imela je v prvi polovici leta 1887 dohodkov 32.474 gld. 39 kr., izdatkov 33.544 gld. 60 kr., torej skupnega prometa 66.018 gld. 99 kr. Mej tem je bilo hranilnih ulog uloženih za 21.426 gld. 3 kr., izplačanih pa 7525 gld. 61 kr. Izposodilo se je 25.699 gld.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pulj 4. julija. Cesar s spremstvom semkaj dospel. Tukaj in mej potoma na posamičnih postajah prebivalstvo naudušeno pozdravljalo. Po končanem predstavljanju in poklanjanju ogledal cesar pomorsko vojašnico in trdnjavo „Monte Daniele.“ Potem odpeljal se je na jahito „Miramare“.

Levov 4. julija. Cesarjevič ogledaval danes na Janovskem polji posadko. Občinstvo ga povsod naudušeno pozdravljalo. Cesarjevič potem ogledoval šole, potem pa se je svečano položil temeljni kamen novemu grško-katoliškemu semenišču.

Dunaj 4. julija. Cesaričinja odpeljala se v Franzensbad.

Pariz 4. julija. Ministra Dautresme in Heredia ogledovala sta dela ob Sekvani (Seine.) Ko sta se vozila mimo postaj Vernon, Elbeuf, Rouen, čuli so se mnogobrojni klici: Živio Boulanger!

Madrid 4. julija. Ker se je zvišala carina na klavno živino, nastali so nemiri v Valenciji. Skoro vse carinske urade so požgali. Jednaki nemiri v Barceloni.

Vabilo.

Skupaj za Čitalniško veselico bode, torej dne 5. t. m. Gospodje pevci naj izvolijo se udeležiti je v mnogobrojnem številu.

Pevski odbor.

Zahvala.

Včeraj se je slovesno odkrila spominska plošča dr. L. Tomanu na njegovem rojstnem domu v Kamnigoric. Prijetna dolžnost nam je javno izreči presrečno zahvalo v prvi vrsti lokalnemu odboru v Kamnigoric, ki nas je ves čas podpiral z veliko požrtvovalnostjo, dalje govornikom g. Tomi Zupanu, c. kr. prof., in g. Petru Grassejliju, županu Ljubljanskemu; občinskemu odboru Kropenskemu; „Ljublj. Sokolu“, gg. pevcem Ljubljanske Čitalnice in pevcem Šišenske Čitalnice; g. grajščaku Urbančiču in njegovi gospej soprogi za njun velikodušen dar, g. A. pl. Kapusu in njegovi gospej soprogi za izbornu postrežbo in vsej ini gospodi, ki je s svojo udeležbo ali kako drugače kaj pripomogla, da se je slovesnost tako lepo vršila.

Odbor pisateljskega podp. društva.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodca in pomankanju slasti do jedi, sploh pri vseh žledodnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljenjem pospešujočim in želodec okrepujočim uplivom. Cena škatelji 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekaruar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrečno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 3(19—5)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—71)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

1. julija.

Pri slova: Schiedermaier iz Novimberka. — Ronay, Duschig z Dunaja. — Fischdr iz Prage. — Engelmann iz Haida. — Bodór iz Budimpešte. — Brodjočin iz Zagreba. — Rudolf iz Grada. — Cigoj iz Celovca. — Rote iz Kamnika. — Rosenberg z Reke. — Belec iz Istre. Pri slova: Princ, Freudenthal z Dunaja. — Kremer iz Olomuca. — Reichmann iz Budimpešte. — Ornstajn iz Ljubljane. — Stark iz Trsta. — Seemann vitez iz Pulja.

Pri južnem kolodvoru: Polak z Dunaja.

Darila za „Narodni Dom“.

XIX. izkaz „Krajcarske Družbe“.

Presešek	5027 gld. 17 kr.
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik M. Pietersnik) na knj. št. X.	7 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik A. Premik) knj. št. 490	12 „ — „
Krajcarska družba v Velikih Laščah (poverjenik J. Kalan) na knj. št. 307	2 „ 66 „
Krajcarska družba v Dobu (poverjenik L. Letnar) na knj. št. 371	6 „ — „
Krajcarska družba v Vojniku (poverjenik A. Brezovnik) na knj. št. 447	1 „ 52 „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik Gr. Majnik) knj. št. 403	12 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik E. Lah) ost. knj. št. 48	4 „ — „
Krajcarska družba v Idriji (poverjenik V. Lapajne) na knj. št. V.	10 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik L. Resnik) na knj. št. 359	4 „ 61 „
Krajcarska družba pri sv. Ani na Krembergu (pov. V. Vakaj) na knj. št. 445	4 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik I. Jenko) na knj. št. 512	3 „ 40 „
Krajcarska družba v Celji (poverjenik F. N.) na knj. št. 92	2 „ 94 „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik E. Lah) ost. knj. št. 130	2 „ 50 „
Krajcarska družba v Tolmini (poverjenik V. Ravnikar) na knj. št. 266	9 „ — „
Krajcarska družba v Dobu (poverjenik J. Vrhovnik) knj. št. 479	12 „ — „
Krajcarska družba v Sežani (poverjenik P. Podgornik) knj. št. 875	12 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik E. Lah) ost. knj. št. XXIII.	9 „ 50 „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik A. Zlogar) na knj. št. 245	6 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik E. Lah) ost. knj. št. 114	2 „ 40 „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik M. Pietersnik) na knj. št. X.	10 „ — „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik K. Pirc) ost. knj. št. XLIII.	13 „ 50 „
Krajcarska družba v Brežicah (poverjenik dr. G. Srebrš) na knj. št. 380	5 „ — „
Krajcarska družba v Vipavi (poverjenik dr. J. Kenda):	
ost. knj. št. 314	2 gld. 40 kr.
na knj. št. 341	2 „ 10 „
knj. št. 368	12 „ — „
ost. knj. št. 425	3 „ 50 „
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik dr. V. Gregorič) na knj. št. XXI.	20 „ 80 „
Skupaj	5220 gld. — kr.

Opomba: Izkazano svoto je nabralo 244 poverjenikov na 367 knjižic, od katerih je bilo 323 krajcarskih in 44 desetkrajcarskih. Popolnoma razprodanih je 223 knjižic, namreč 212 krajcarskih in 11 desetkrajcarskih, deloma 144, namreč 111 krajcarskih in 33 desetkrajcarskih. Razprodanih je bilo doslej 624 knjižic (med njimi nekaj vnovič), namreč 537 krajcarskih in 87 desetkrajcarskih. Razun 223 popolnoma razprodanih knjižic z današnjim dnem tudi ni v prometu 32 drugih knjižic, namreč 20 krajcarskih in 12 desetkrajcarskih; od teh je deloma razprodanih 26 (18 krajcarskih in 8 desetkrajcarskih), nenačeti 6 (2 krajcarski in 4 desetkrajcarske). V prometu je tedaj vsega skupaj 369 knjižic, in sicer 305 krajcarskih in 64 desetkrajcarskih. Po 100 ali več goldinarjev so nabrali: 1. Bratovščina sv. Jakoba 603 gld. 90 kr.; 2. dr. V. Gregorič 484 gld. 63 kr.; 3. E. Lah 255 gld. 67 kr.; 4. K. Pirc 254 gld. 45 kr.; 5. Keglačka zaveza „Edinost“ 240 gld.; 6. M. Pietersnik 182 gld. 50 kr.; 7. J. Gruden 150 gld.; 8. Gr. Majnik 144 gld.; 9. dr. E. Volčič 133 gld. 50 kr.; 10. M. Pirc 120 gld.; in 11. Al. Lavrenčič 100 gld. Deja po 60—100 gld.; osem po 30—60 gld.; štirinajst po 20—30 gld.; deset po 16—20 gld.; štirinajst po 12—16 gld.; osemindvajset po 12 gld.; šest po 10—12 gld.; petnajst po 8—10 gld.; sedemnajst po 6—8 gld.; sedemindvajset po 4—6 gld.; štirideset po 2—4 gld.; šestnajst po 1—2 gld.; šest po manj kot 1 gld. — Izkazane deloma razprodane knjižice imajo razprodanega: šest (4 krajcarske in 2 desetkrajcarske) po manj kot 1 gld.; osemnajst krajcarskih po 1—2 gld.; osemindvajset (23 kr. + 5 d.) po 2—3 gld.; dvajset (17 kr. + 3 d.) po 3—4 gld.; sedemnajst krajcarskih po 4—6 gld.; štirinajst (13 kr. + 1 d.) po 5—6 gld.; pet krajcarskih po 6—7 gld.; devet (7 kr. + 2 d.) po 7—8 gld.; štiri (3 kr. + 1 d.) po 8—9 gld.; štiri (3 kr. + 1 d.) po 9—10 gld.; dve krajcarski po 10—11 gld.; jedna desetkrajcarska 11—12 gld.; pet po 12—20 gld.; dve po 20—30 gld.; jedna 30—40 gld.; dve po 40—50 gld.; tri po 50—60 gld.; jedna 60—80 gld.; dve po več kot 80 gld. — Po bivališči poverjenikov je bila izkazana svota 5220 gld. nabrana v 123 krajih. Nabrali so pa: Kranjska 4491 gld. 12 kr. ali 86,04% (Ljubljana 3224 gld. 71 kr., Notranjska 511 gld. 44 kr., Gorenjska sicer 471 gld. 59 kr. in Dolenjska 283 gld. 38 kr.); Primorska 318 gld. 66 kr. ali 6,1%; Štajerska 253 gld. ali 4,84%. — Svote družih dežel so ostale od zadnjega izkaza nespremenjene. Pet krajev (Ljubljana, Vrhnika, Trst, Postojna in Kranj) je nabralo po več kot 100 gld.; trije (Trnovo, Mokronog in Pulj) po 50—100 gld.; osem (Dunaj, Idrija, Krško, Zagorje pri Litiji, Celje, Radovljica, Žužemperk in Kamnik) po 30—50 gld.; jednajst po 20—30 gld.; pet po 15—20 gld.; osem po 12—15 gld.; osemnajst po 12 gld.; dvajset po 6—12 gld.; dvaindvajset po 3—6 gld.; trinajst po 2—3 gld.; deset po manj kot 2 gld.

Naj bi čč. p. t. poverjenice in poverjeniki tudi za naprej tako vstrajno in vspešno delovali! Z izrazom odkritosrčne zahvale za dosedanjí trud in v trdni naideji, da ga tudi v prihodnje ne zapusté, se jim v ta namen spoštljivo priporoča

odbor „Krajcarske Družbe“.

V Ljubljani 1. julija 1887.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—112)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. **LJUBLJANA.**

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Loterijsne srečke 2. julija.
V Trstu: 15, 9, 47, 13, 38.
V Linci: 68, 85, 23, 24, 27.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm
2. julija.	7. zjutraj	737-78 mm.	16,5° C	brevz.	obl.	9 30 mm.
	2. pop.	736 94 mm.	25 0° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	738-06 mm.	17,2° C	brevz.	d. jas.	dežja.
3. julija.	7. zjutraj	739-68 mm.	18 8° C	brevz.	d. jas.	1-30 mm.
	2. pop.	739 04 mm.	26 0° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	740 42 mm.	17 4° C	brevz.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 19,4° in 20,7°, za 0,3° in 1,7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 4. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81,45	81,55
Srebrna renta	82,90	82,95
Zlata renta	112 85	113 —
5% marcna renta	96,75	96,90
Akcije narodne banke	8,7 —	88,6 —
Kreditne akcije	282 —	282 —
London	126 65	126 65
Srebro	10,03 1/2	10,03
C. kr. cekini	5,95	5,95
Nemške marke	62 20	62 20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	— gld. — kr
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%	101	30
Ogerska papirna renta 5%	87	95
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	104
Tramway-društ. velf. 170 gld. n. v.	228	40

Zahvala.

V globoki bolesti zaradi nenadomestljive izgube naše presrečno ljubljene soproge, oziroma matere, hčere in sestre, gospe

MARIJE HREN, ROJ. HUSS,

udoye uradnika južne železnice,

izrekamo vsem, kateri so tako blagovoljno skazovali svoje sočutje, kakor i za lepe darovane vence in spremstvo k poslednjemu počitku, najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 3. julija 1887.

(492)

Žalujoci ostali.

Tovarna za kostne pridelke in lim

Luckmann-a & Bamberg-a

v Ljubljani

priporoča svoja zelo vspešno učinkujoča

umetna gnojiva, kostne

moke in superfosfate

po najnižjih cenah.

Na zahtevanje se vpošlje cenilnik in prospekt.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselstrasse št. 1, | Pešta, Franz-Josefsplatz

v hiši društva.

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank.	94,408.165-62
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1886	„	18,558.201-15
Izplačevne zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot.	„	177,916.462-50
V slednjeji dvajsetmesečni poslovalni perijodi uložilo se je pri društvu za	„	61,584.975-—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah več kot.	„	1.452,748.304-58

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje

pri **Guido Zeschkotu.** (407—2)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

120 hektolitrov belih vin 1886. leta

izvrstne kakovosti prodaja se po ceni. — Vpraša naj se pri najemništvu posestva Jurjevac, poštna in železniška postaja Lekenik na Hrvaškem. (482—2)

Prodaja se

orodje ključarske delavnice in vse, kar spada k temu obrtu. — Ravno to se dobi po nizki ceni več **štedilnih ognjišč** (Spaarherd), kakršna se uzidavajo. — Natančneje se izve v **Sv. Florijani** ulicah št. 37 nova, v prodajalnici. (469—3)

Št. 4184.

(474—2)

Stenografi

za slovenske in nemške razprave v prihodnjem deželnem zboru kranjskem se vsprejmo z dobrimi pogoji. Za to oglašiti se je pri **tajništvu deželnega odbora do konca avgusta 1887.**

Ad št. 87.

(461—3)

M. šol. sv.

Natečaj.

Na tukajšnji deklški ljudski šoli je popolniti službo **podučiteljice.**

Tej službi pripada letna plača 500 gld. in pravica do postavnih službenih doklad.

Prosilke za to službo imajo svoje prošnje z dokazili o učiteljski sposobnosti za pouk v obeh deželnih jezikih in o dozdanjem službovanji, ako se nahajajo v dejanski učiteljski službi, potom predstojčega c. kr. okrajnega šolskega sveta **vsaj do 25. julija 1887** uložiti pri podpisnem c. kr. mestnem šolskem svetu.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,

v 21. dan junija 1887.

Prvosodnik: Grasselli m./p

P. n. občinstvu priporočam svojo zalogo sledečega blaga po **najnižjih cenah**, in sicer:

žagance in plohe smerekove, jelkove, borove in mecesnove vsake mere in vrste, drva 24", 30", 38" dolga, opeko za zid in streho, pesek za zidanje in apno ugašeno, dolomit-pesek za posipanje i. t. d. (39—6)

Z odličnim spoštovanjem

IVAN PETERCA.

Koroški Rimski vrelec,

popolnem brez vseh žveplениh spojin, joda, bromovih in borovih solij, lahko prebavljiva, ukusna planinska voda, prirodno pristen. Pokazal se je posebno uspešen pri plućnem in kataru v črevih, pri boleznih želeca, mehurja in obistij, — jako fina mizna voda brez vsakih sitnih nasledkov, ki vina ne počrni in mu tudi ne dá slabega ukusa.

Glavno zalogo v Ljubljani ima

M. E. SUPAN, Dunajska cesta.

Pri Rimskem vrelcu — postaja južne železnice Prevali — je prijetno letovišče, okrepjujoče visokoplaninski zrak, čisto stanovanja, restavracija, kopeli.

Uprava vrelca, pošta Gutenstein na Koroškem. (437—7)